

Baardgroei

Eduard Pannenburg

Groepsleider Oosterhout had, halverwege de jaren '50, vanwege zijn tweede huwelijk zich een 'nieuw uiterlijk' aangemeten en wel door zijn baard te laten staan. Hij was daar erg trots op, alhoewel dat in die periode een nogal ongebruikelijk was.

Tijdens de Sinterklaasviering dat jaar, werd dr. Diemer naar voren geroepen. Sinterklaas vroeg hem, wat hem toch bezielde, omdat hij zijn snor had laten staan. Sinterklaas vertelde hem, dat er maar één persoon was, die gezichtshaargroei mocht hebben en dat was Sinterklaas. Dus de snor moest er af en op het podium werd de snor verwijderd.

Daarna werd Oosterhout naar voren geroepen. Deze voelde de bui al hangen en sribbelde nogal tegen.

Grote hilariteit in de zaal. Toen hij uiteindelijk voor Sinterklaas stond, begon Sinterklaas gemoedelijk over een ander onderwerp te praten, tot grote opluchting van Oosterhout.

Diemer zat uiteraard in het complot.

Waarom Sinterklaas op het oude lab werd verboden

Dit verhaal is tot mij gekomen uit overlevering en geef ik hierbij door, openstaand voor correcties of aanvullingen. Hans Brink

Sinterklaas op het Nat. Lab. Kastanjelaan kapittelde in (... ?) een pas benoemde adjunct-directeur omdat hij geen borrel had gegeven. Dit was in de opvatting van de directie een station te ver en die verbood de verdere uitvoeringen van Sinterklaas. Sinterklaas mocht dus niet meer. De reactie van Nico Franssen, prominent VIS-college lid, was als volgt:

Op de dag dat Sinterklaas normaal gesproken gekomen zou zijn plaatste Nico tijdens de lunch pauze in de koffiekamer op een paar schragen een lijkstaf bedekt met een zwart kleed waarop de mijter van Sinterklaas was geplaatst. Ook zijn staf lag er op en mogelijk nog een paar brandende kaarsen.

Nico is daar gedurende de hele tijd stokstijf naast gaan staan.

Reactie van de directie daarop is niet bekend.

Op het nieuwe lab is de traditie op instigatie van Eddie de Haan gelukkig weer opgepakt en trok Nico Franssen wederom de kar.

Sinterklaas en mijn schoen

Bijdrage van Wolter Gelling (28-11-2014)

Er zijn natuurlijk talloze leuke herinneringen aan het oude Nat Lab verbonden, ook persoonlijke. Ik wil er graag één vertellen, omdat ik daarin als hoofdpersoon, zo prachtig voor paal werd gezet.

Het gebeurde ruim 25 jaar geleden, bij het bezoek van Sinterklaas op een donderdagochtend waarop normaal gesproken een voordracht over het werk van een medewerker werd gehouden. Ik ging erheen, om te horen wat het "viscollege" dat jaar weer voor grappen had verzameld. Tot mijn schrik riep Sinterklaas mijzelf naar voren. Hij vroeg mij of ik me nog kon herinneren, dat ik had beloofd ergens in de afgelopen zomer iets voor elkaar te krijgen. Wat dat was ben ik helaas vergeten, maar ik weet nog wel dat ik had gezegd, dat als het niet in orde kwam, ik één van mijn schoenen zou opeten.

Sinterklaas vroeg streng: heb je het geregeld? Nee, Sinterklaas, moest ik beschaamd antwoorden. Nou, zei Sinterklaas, eet dan dit maar op en Zwarte Piet gaf me zo'n sandaal, die je in de dierenwinkel kunt kopen, om je hond op te laten knagen.

Ingezonden (Nat.Lab. Journaal, 06-12-1991)

Paul Zuidweg

Uit vraatzucht of ter wille van 't vermaak
Sloeg menig mens een visje aan de haak,
Maar op het lab - al is men daar nòg zo gehaaid -
Dáár zijn de rollen omgedraaid:
Daar stelt een VIS 's Labs troebel water aan de kaak.
Een zware dobber voor de Lijn: hij steekt daarmee de draak!
Maar als je hém nu naar zijn drijfveer vraagt,
Dan blijkt dat hij niet op mensen jaagt:
'Een VIS van Stand' zo zegt hij boos,
'Die doet zoiets belangen-Loos'.

N.B.: VIS is de 'Vereniging tot Instandhouding van Sinterklaas', een particuliere onderneming.
Cor Loos was jarenlang de tekstschrijver voor - en de man achter de schermen van - het VIS-
college.